

Efter at have trykket 8 cifre på telefonen, og aftalt et møde med Carl Jespersen, ankommer jeg dagen efter til Carl og Ellens ejendom i Brøndbjerg. En lille landsby i det politikkerne kalder udkants Danmark. Brøndbjerg ligger i Mariagerfjord Kommune, og ægteparrets ejendom ligger lige op ad Villestrup Å. Det er ren Morten Korch.

Her er der 7-8 gårde, alle gårde er næsten bygget sammen i en klump, men kun en bliver drevet som landbrug. Der er dog ingen fælles lokum i byen.

100 m. før adressen møder jeg Carl, der suser rundt på en lille traktor med cylinderplæneklipper både foran og i begge sider. Ikke kun gårdsplads og græsplæne, men også rabatterne langs ejendommens jord er sirligt holdt i orden

Indtrykket jeg fik af både græsrabatten og af ejendommen var: Her er alting da vist i sin skønneste orden.

Mens jeg beundrer kampstensejendommen og Boer gederne, kommer Carl tilbage, parkerer maskinen og byder velkommen.

Efter at den tidligere ejendomsmægler fra Randers har skiftet til gummistøvler, går vi op på den del af arealet hvor dådyrene går. Jeg bliver lukket igennem den ene låge efter den anden, alt imens mine øjne ser dådyr alle vegne. Jeg spørger og Carl svarer venligt på alle spørgsmål.

Carl og Ellen Jespersen boede tidligere i Assentoft på Djursland. Han kom til Brøndbjerg for mange år siden-----for at fiske i åen. Han fik lov af den tidlige ejer, og da denne døde købte Carl ejendommen af arvingerne. Det var i 1990 og 4 år senere var de færdige med at renovere bygningerne. Kampstenene blev pillet ned fra de eksisterende bygninger og brugt til en del af stuehuset, efter tilskæringer. Carl og Ellen flyttede til Brøndbjerg i 2002. I 2010 blev Carl tidlige ejendomsmægler efter 25 år, da forretningen i Randers og tilhørende filialer blev solgt.

Til ejendommen hører 22 ha. Hvoraf de 8 ha. udgør de folde som vi går igennem. Carl begrundet valget af dådyr med at "det er flotte dyr".

Som start blev der købt 10 dåer og en dåhjort hos Hermansen ved Mariager. De eneste dyr der er indkøbt siden, er nye hjorte for at "få nyt blod i besætningen"

Denne dag, d. 12 juli er der omkring 120 dyr, plus de kalve der er født siden d. 1 juni, som var den dag den første kalv blev født her i år. Ud af de 120 dyr, er de 80 moderdyr, og der forventes omkring 60 kalve i år. Indtil nu har Carl været så heldig i år, kun at have mistet 2 kalve til kragerne. Disse sorte fugle går efter øjne, navlestreng og endetarm og Carl fortæller hvordan den ene af disse kalve endnu ikke var død da han fandt den, jeg kunne næsten selv høre dens skrig da han fortalte det. Han aflivede den selvfølgelig straks. For 2 år siden mistede de 20 kalve på denne uhyggelige måde. Det er ellers ikke fordi der mangler skjul til kalvene i de mange folde.

De 8 folde på ejendommen ligger op ad hinanden, så det er rimelig nemt at sortere dyrene, for der skal selvfølgelig mange væk hvert år. Sorteringen foregår med korn i en spand som lokkemiddel. Carl gemmer en del dyr til de bliver 3 år, da kødet på disse er bedre, men mange spidshjorte bliver skudt som 1 årig. Om vinteren bliver dyrene fodret med "tør wrap" og byg.

Når der er samlet mellem 10 og 15 dyr som skal skydes, bliver kredsdyrlægen bestilt for at tilse dyrene, hvorefter de bliver skudt, og en time senere bliver de læsset af traileren hos Slagteren i Snæbum der parterer og pakker kødet. Dette har Carl og Ellen forinden solgt, og køberne afhenter selv i Brøndbjerg. Dyrene bliver solgt som hele og halve, noget røget og noget som spegepølser. For at holde antallet nede, har der de sidste år skullet sorteres og skydes 4 til 5 gange årligt. Carl fortæller at han elsker hakkebøf af dådyrkød, og da jeg kigger på ham kan jeg se at det er rigtigt ---- hans tænder "løber i vand".

I løbet af efteråret skal der dog skydes betydelig flere dyr hos lystfiskeren end tidligere år. Det skyldes dels at deres tidligere nabo, som var flink til at hjælpe ægteparret med at passe dyrene når de var på ferie, er flyttet, og samtidig vil Carl og Ellen gerne se lidt mere end udkants Danmark. Og nu da Ellen snart stopper på sin klinik, bliver der tid til det. Carl synes også, at det er blevet sværere at afsætte kødet til private. Kødet skal være afsat inden dyrene skydes, fordi der ikke er frysekapacitet på gården til at have et såkaldt "gårdsalg". Så er der nogen der gerne vil have nyt blod i deres besætning, er der både dåhjorte og dåer i alle aldre til salg her i Brøndbjerg.

Ud over dådyr og en å i baghaven, er der også juletræer og pyntegrønt på ejendommen, foruden de 20 Boer geder som holdes, dels pga. kødet og dels pga. deres sociale væsen. Alt imens vi sidder ved bordet rejser Carl sig flere gange, fordi han kan se en kat sidde og nedstirre ham fra den anden side af glasdøren, han tror den vil ind, men hver gang Carl rejser sig for at lukke den ind kigger den på ham, og bliver siddende udenfor. Man fornemmer at også katten har det godt her hos Carl og Ellen.

Jeg siger tak for at jeg måtte komme og få et indblik i hvordan en Hjortefarm i Brøndbjerg fungerer og skrive om det i dette blad. Midt indtryk da jeg kørte derfra, var det samme som da jeg kom, her er alt i den skønneste orden. Endnu engang tak for venligheden og svarene på mine spørgsmål, og så håber jeg at I får set en masse af det I ønsker, og måske får fisket lidt sammen med børnebørnene i den flotte å i jeres baghave. Og 60 dyr er jo lige så skønne at se på som 120, og af de 60, skulle der jo nok kunne blive til et par "hakkedrenge". Venlig hilsen Frank Damborg.